

عنوان مقاله:

ماهیت معماری پایدار اجتماعی در سه نظام سوسیالیستی، لیبرال و دینی

محل انتشار:

دومین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

آترو عزتی امینی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه نبی اکرم تبریز

مهدی حمزه نژاد - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

روابط اجتماعی و پایداری اجتماعی وابستگی زیادی به مبانی و بسترهای فرهنگی _ ایدئولوژیک دارد. و این موضوع در طرح مسئله معماری پایدار مغفول است (و کسی بدان توجه نمی کند). مهمترین نظام های اجتماعی امروزه بر مبنا نظام های کمونیستی، لیبرال و دینی هستند. و در این تحقیق سعی بر این بوده که این سه نظام بررسی شوند و به تفاوت های موجود در الگوهای معماری پایدار آنها پی برد. روش تحقیق در این مقاله به صورت توصیفی - تحلیلی و تطبیقی بوده و نمونه هایی از این فرهنگ ها در آن مطالعه شده است. هدف از این تحقیق تعیین الگوی سیاست گذار برای طراحی پایدار (رویکرد ایرانی اسلامی و مقایسه با روش های جهانی) است. و براساس این الگوهای سیاست گذارانه راهبردهای متفاوت و مشترک این نظام ها را شناخته و بهترین و کارآمدترین آنها را به کار برد. نظام های سوسیالیستی سعی دارند با تکیه بر اصولی از جمله جامعه گرایی و تکیه بر برتری جامعه و سود همگانی، برابری و عدالت اجتماعی، برابری در اقتصاد، روابط غیر کالایی و غیر فردی و... به پایداری برسند و در مقابل نظام های لیبرال با به کارگیری اصول و اهدافی کاملاً متفاوت از جمله: برتری فرد بر اجتماع، فرد محوری، تقدم سود فردی بر سود اجتماع، آزادی بی قید و شرط فردیت، عدم دخالت دولت در امور مردم، عدم وجود هرگونه طرح مبنی بر جامعه، مذهب، آرمان گرایی و... در تلاشند که به جامعه ای پایدار دست یابند. به نظر می رسد چه در نظام های سوسیالیستی و چه لیبرال پایداری اجتماعی بسته به اینکه تا چه میزان به شاخصه های آن در سیاست دولت ها توجه شده است؛ حاصل شده است. زیرا در برخی نظام های سوسیالیستی و لیبرال دستیابی به این مهم کاملاً موفقیت آمیز بوده، در حالی که در برخی دیگر به پایداری که در ایدئولوژی اولیه خود مد نظر داشتند دست نیافتند و همچنین سعی بر ایجاد پایداری اجتماعی خود سبب ایجاد اختلاف های طبقاتی بیشتری شد. شاید حتی بتوان گفت که در برخی این نظام ها به جای دست یابی به یک پایداری اجتماعی بیشتر نوعی ناپایداری اجتماعی به وجود آمده است.

کلمات کلیدی:

پایداری اجتماعی، سوسیالیسم، لیبرالیسم، نظام دینی (اسلام)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/560930>

